

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

paa Forslaget fra i Vinter, er meget haardt tiltrængt. Den gennemføres nu i væsentlig Grad efter Fiskerierhvervets egne Ønsker, og jeg tror, den vil blive mødt med Tilfredshed indenfor dette Erhverv, som ogsaa har meget vanskelige Kaar at arbejde under for Tiden.

Men alle disse Foranstaltninger kan naturligvis ikke gennemføres, uden at det koster Penge. Naar man letter Byrderne for betydelige Dele af Erhvervene, som man gør ved disse Foranstaltninger, hvor store Dele af Landbrugets Skatter betales helt, hvor man giver en virkelig Støtte til Fiskere og andre, hvor man skaber Mulighed for en Hjælp til de arbejdsløse, der sætter disse Mennesker i Stand til at leve under taalelige Vilkaar, maa alt dette nødvendigvis kræve Penge, derfor er Udvalget nødt til i Dag overfor Rigsdagen at møde med Forslag til Dækning af de Udgifter, der her er stillet Krav om.

Disse Dækningslove er ikke, som jeg kunde have ønsket. Alle ved, at man fra vort Partis Side og fra Regeringens Side havde ønsket, at den væsentligste Del af de Penge, der skulde skaffes til Veje, blev skaffet paa de direkte Skatter. De Forslag, der har foreligget fra Ministerens Side i saa Henseende, giver tydeligt Udtryk for, paa hvilken Maade vi mente, Pengene skulde skaffes til Veje. Men det gælder her, som det gjaldt med Hensyn til det Lovforslag, jeg har nævnt, at et Resultat var ikke muligt, hvis vi fastholdt Kravet om, at disse Udgifter skulde dækkes i væsentlig Grad gennem direkte Beskatning.

Fra begge Oppositionspartier er der stillet bestemte Krav om, at den direkte Skat kun maatte andrage et Beløb af den Størrelse, her er foreslaaet; fra begge Oppositionspartier er dette Krav stillet saa stærkt, at vi ikke har været i Stand til at komme længere; og naar Pengene skulde skaffes til Veje, maatte det nødvendigvis føre med sig, at vi maatte tage ind under den indirekte Beskatning en hel Række Ting, som vi i og for sig maa være imod at beskatte eller at beskatte saa højt. Men det stærke Krav fra Oppositionens Side om ikke at gaa højere med den direkte Beskatning, efter at vi var enige om Udgifterne i det Omfang, som her foreligger Forslag om, har gjort det nødvendigt at tage en Række Ting ind under den indirekte Beskatning, uanset at vi maa mene, at vi baade med Hensyn til Benzinbeskatningen og ogsaa med Hensyn til andre

Omraader indenfor den indirekte Beskatning er kommet for højt op.

Jeg kan forstaa, hvis der er Folk ude omkring, der ser med nogen Ængstelse paa de nye Skatter, der nu skal til. Jeg kan forstaa dette, men jeg beder de Folk om at tænke paa, at alle i dette Land er interesserede i, at Erhvervslivet i videst muligt Omfang reddes fra Sammenbrud. Alle erkender, at Landbrugserhvervet i Øjeblikket er ude for saa store Vanskeligheder, at hvis der ikke gennemføres ekstraordinære Foranstaltninger, vil der ske Sammenbrud i stort Tal. Jeg beder de Folk, der nu ved Skattepaalæg og paa anden Maade vil føle sig brøstholdne over, at man fra det offentlige Side vil gribe ind, tænke paa, at alle Bidrag, der gives til at holde Landbruget oppe, til at støtte Erhvervslivet og skabe taalelige Vilkaar for de arbejdsløse, bidrager til at holde et Samfund oppe, som vi alle er vel tjent med at yde en Skærv til.

Forøgelsen af Chokoladeskatten, Ølskatten og Skatten paa Cigaretter har jeg intet at indvende imod, det drejer sig om et Forbrug, som Befolkningen selv er Herre over, hvor store Udgifter de vil have til, det er en Beskatning, der ikke med Rette i nogen som helst Henseende kan siges at gribe ind i Nødvendighedsforbruget hos den enkelte Borger. Men værre er det med Kaffen. Kaffeskatten er jeg ikke nogen begejstret Tilhænger af. Kaffeskatten kom med som en Nødvendighed, da Oppositionspartierne nægtede at gaa med til direkte Skatter i det Omfang, som vi ansaa for at være nødvendigt. Og Benzinskattens Forhøjelse med 3 Ø. maa jeg mene er en for stor Forhøjelse.

Vi har paa ethvert Tidspunkt været villige til at give Afkald paa en Del af den Forhøjelse, naar Oppositionen til Gengæld vilde skaffe os en Erstatning for det Tab, Statskassen ellers vilde lide, gennem direkte Beskatning enten paa Indkomst eller Formue, men det har det ikke været muligt at faa Oppositionens Tilsagn om. Jeg siger da: Naar vi er klar paa, at der skal ydes Hjælp, skaffes mange Penge, maa vi ogsaa søge at opnaa Enighed om, paa hvilken Maade de skal skaffes til Veje, og det er det, vi har gjort. Vi har gjort det ved fra alle Sider at give Afkald paa principielle Synspunkter, fordi det var nødvendigt for at kunne skaffe de Midler til Veje, der skal til for at holde Erhvervslivet i Gang.

Jeg kan da anbefale at stemme for Forslagene, som de foreligger med de Æn-